

Добар дан свима, добро дошли у Привредну комору Београда Закона о извршењу и обезбеђењу које спроводи Министарство правде са нама су данас Зоран Балинавац председник радне групе, Нела Кубуровић помоћник министра правде, Јасмина Стојиминенковић и Рогић судија првог основног суда. Ова расправа траје до 30 јуна. Објављен је текст на сајту и обрасци за коментаре и то је начин да учествујете у току јавне расправе и лакше образложене коментаре пошаљете или министарству или комори Београда. Ја вам нећу одузимате пуно времена даћу реч Светозару Крстићу да вас поздрави испред комере, па ће господин Балинавац извршити презентацију након чега ће уследити ваша питања и одговори од стране представника радне групе зависи из чега буде ваше питање.

СВЕТОЗАР

Моје је велико задовољство што могу да вас поздравим у привредној комори Београда и што имамо једну овако важну тему на расправи, ради се о једној теми која превазилази оквире привреде пре свега је општа тема која утиче на ефикасност правосудног система а то је једна од стубова за правну сигурност и за укупни привредни амбијент и ми у овом тренутку у комори водимо рачуна о делу који се тиче привреде и односа где се јављају привредни судови као странке и заиста се јавила потреба да се закон иако је релативно скоро донет изнова ради, пре свега због чињенице да имамо више од 2 милиона предмета који су у стопу извршних предмета и не сумњиво је да то представља позитивно оптерећење за читав правосудни систем тако да и неког решења која су предвиђена у овом нацрту која иду ка смањивању тог броја. Оно што је битно нашим чланицама то је да поступак води рачуна о заштити рада странака и да се прошире надлежности извршитеља ради те ефикасности тог поступка. Користим прилику и да захвалим организацијама који су не само код овог закона и код других законских прописа помогли читаву нашем правосудном систему јер су заиста несебично помагали и да смо неке од најважнијих закона донели уз њихову подршку тако да очекујем да ћемо и овај пут бити успешни и такође захваљујем Министарству правде на доброј сарадњи коју имамо са њима.

Хвала вам господине Крстићу, господина Балиновац изволите.

неразговорно

НЕЛА КУБУРОВИЋ

..... пре свега као би се регулисао положај извршитеља у смислу постављања еко система извршитеља и надзора као и потписивање дисциплинске одговорности, међутим у току рада радне групе уочена је потреба за свеобухватнијим изменама пре свега не само регулисање.....већ и њихове процесне улоге али и принципања које се односе на процесне и правне предмете закона извршење и обезбеђењу због чега је урађен потпуно нови нацрт Закона извршења и обезбеђењу који сте имали прилике да видите. Оно што желим да кажем да је радна група у свом раду имала подршку пре свега кроз спроведено свеобухватне анализе тела и извршења у Србији. Нацрт закона који сте надам се имали

прилике да видите садржи велики број у односу на решења, уочено је да је постојећа страна Управо због тога и заштите право странака уведена је могућност изјављивања жалбе суда..... не пружају адекватну заштиту странака пре свега извршном дужнику односно да је до убрзања поступка извршења дошло нарушавањем једном од основних принципа. Нови закон настоји да прецизно уреди систем одлуке о извршном поступку и правне лекове. Када је реч о надлежностима извршитеља закон задржава постојећи систем који успостављен законом из 2011 године ткз. Мешовити систем за спровођење извршења. Штосе тиче детаљнијих измена ми ћемо се упзнати као председник радне групе, само желим да истакнем да јавна расправа ће трајати до краја јуна и министарство је сматрало с обзиром да је реч о једном системском закону и обимним изменама којима су предвиђене да јавна расправа траја што дуже тако да је за то одређена 90 дана ко би сви заинтересовани корисници могли да истакну своја мишљења, дајем на пример и сугестије и све у циљу спровођења најбољих и законом предвиђених решења. Још једном се захваљујем привредној комори а вас позивам да учествујете у дискусији. Хвала.

Хвала колегиници Кубуровић, сада бих замолио Зорана Балаиновца да нам изнесе презентацију.

БАЛИНАВАЦ

..... појединачних решења посветити своје излагање нашим и колебањима које су пратили из другог текста и ето замолити вас када ми завршимо онда да заједно употребимо и пружимо одговоре на нека питања. Када је реч о извршном законодавству у последњих 10-15 година у Србији оно се кретало без икакве равнотеже, клатно је ишло у једном смеру потпуно да би у другом смеру дакле..... могао бих рећи да ми се то могло назвати на неки начин авантуристички законодавствима. Такве смо ми данас примерено употпунили један принцип тај принцип, применимо потпуно други принцип а правне сигурности, правне стабилности и онога што би требало да утиче позитивно и на рад наших судова, законе за судове, што боље, што чешће и што Но, то се код нас није догодило. Дакле, наша велика брига јесте била како да пратимо неке елементе у кривичном поступку који су данас потпуно незаобилазни и без којих не може да се замисли савремен режим извршења и обезбеђења као што је жалба која сада не постоји, као што је начело сразмере у коме и још нека друга питања. То је била једна жеља. С друге стране, наша жеља је била да покушамо да достигнути степен. Брзина у извршењу која се пре свега везује за појаву извршитеља задржимо у мери у којој је то могуће и тако се налазите између куге и колере, односно чекића и наковња. Свесни смо свега што је урађено и једноставно, сматрали смо да смо успели овог тренутка, оцењујући стање у коме се налазе наши судови, наши извршитељи, стање у коме се налази наша привреда и грађанство, да смо успели да постигнемо један компромис. Дакле, наш првенствени циљ коме смо се руководили приликом израде закона јесте правна сигурност. Отуда имате и једну, за Србију неспецифичну околност, а то је да нацрт Закона има чак 314 чланова. Ми смо настојали да све што може да постане проблематично да предвидимо и да га уредимо. Дакле, прво начело коме смо се руководили јесте начело правне сигурности да у Закону нема огромних правних празнина јер како се показало, кад год правне празнине постоје у неком Закону, кад год није јасно

шта је законодавац хтео, по поступку у питању надлежности као што је случај са садашњим законом, онда практично остављате ван правним чиниоцима да они сами то уреде у пракси, да се практично боре и прегањају око Ја могу да кажем да је тако..... са важећим Законом о извршењу. Није довољно добро прописано ограничење надлежности између судова и извршитеља. И онда се догодило да су с једне стране судови уморни, да су претрпани предметима и у извршној материји и у свим другим и да су ради да препусте своју надлежност кад год то може да им се догоди. С друге стране, извршитељи као млада, потентна, амбициозна снага су све оно што су мислили да треба да буде њихово и заснивали надлежност на овим или оним тумачењима Закона. Систем приговора је томе погодовао. Прве инстанце у извршном поступку су основни судови, односно привредни судови. Дакле,судови исуд немају тренутно никакву могућност да уједначе судску праксу..... никакву могућност да уједначе поступање првостепених судова који су истовремено и приговорни судови нити јавних извршитеља. То је просто ситуација у којој имамо од суда до суда да свако ради оно што мисли да треба да ради. Ситуацију која ствара озбиљну правну несигурност која омогућава практично да се направи 26 или више правних на територији Србије у примени Закона о извршењу и обезбеђењу, ситуацију која никако не погодује равноправности странака и владавини права. С друге стране, и бићемо потпуно отворени, положај извршног дужника је био негде можда све до 2011. године привилегован. Наравно, то може да се објасни владавином самоуправног социјализма али може да се објасни и једним временима у којима практично у извршном поступку није решавано превише битним и превише крупним потраживањима тако да је ту та социјална компонента могла да дође у први план. Сада је ствар друкчија. Потраживања више нису мала. Од њих зависи много тога. У Србији је капитализам на делу. Нема више онога што је било. И ту је просто требало наћи меру. Ако је капитализам, не мора да буде дивљи. Ако је то не значи да треба сва њихова права запоставити, одузети му право на жалбу, не дати му могућност ни у ограниченој мери одлагања извршног поступка, написати нејасан закон у коме ће се, наравно, све то слити у једну једину реченицу, у једну једину максиму а то закон јачег. Тренутно, и извините, можда сам превише критичан, у извршном поступку у Србији важи закон јачег, а не закон и не владавина права. Дакле, ми смо тога били свесни. Били смо свесни недостатака које у свом раду показују јавни извршитељи. Настојали смо да их коригујемо, да предвидимо другачија решења која ће онемогућити то што се догађа а пре свега су које смо примали о којима Министарство правде много више зна него ја, указивали на грешке у достављању, да практично имате се извршни дужници, да се често догађа да почну извршење, попис, итд, да извршни дужник уопште не зна да је донето решење против њега а камоли тек да има некакве могућности да изјави Дакле, променили смо, написали смо један релативно стабилан општи део који говори о извршном поступку, жалби, средствима и предметима извршења и изјаве. Тај би општи део требао да буде стабилизovan у развоју нашег права, да буде нешто што се неће често мењати а сам однос између судова и јавних извршитеља у спровођењу извршења треба да буде нешто о чему се може разговарати и нешто што се може мењати у складу са потребама повериоца али, кажем опет, и потребама дужника. Дакле, нама је било најважније да добро реформишемо општи део, да добро напишемо одредбе о појединим средствима извршења, и коначно, прилично је важно да прецизно утврдимо положај извршитеља у

процесном смислу. Када гледате извршитеље, ви можете да их погледате на два начина: као једну струку која самостално и аутономно решава своја питања посредством своје коморе, и с друге стране, као специфичног учесника у поступку. Извршитељ би требало, по дефиницији, да штити интересе обе стране, али то је један више идеал, и једна више идеална жеља, идеално хтење, него што то може да се спроведе у пракси. Извршитељ ће увек штитити пре свега интересе повериоца јер њега поверилац и плаћа. Дакле, ми смо када је реч и о процесном положају, када је реч о положају у самом поступку извршења, уредили права и ограничења јавног извршитеља у готово свим процесним ситуацијама. Једноставно, ишли смо и од ситуације до ситуације, решавали шта извршитељ сме, шта не сме извршитељ сада доносио решење у готово свим случајевима..... И коначно, и не бих више дужио, настојали смо да урадимо предзадњу ствар, статус извршитељу укључујући дисциплинску одговорност која је као таква, будимо потпуно отворени, не задовољавајућа. Онда долази до увек неке велике грешке у самом извршном поступку, после неке грешке која не може више да се репарира у самом поступку. Ви дужнику узмете кућу, погрешили сте јер је имао ствари потребне..... Продали сте му кућу и више та ствар не може никако да се врати. И то што ће неко због тога бити дисциплински кажњен да више неће моћи да буде јавни извршитељ слаба је утеха и слаба је вајда и извршном дужнику и, ако хоћете, и правном систему али таква је природа ствари. Дакле, настојали смо да покушамо, да бисмо видели шта су извршитељи, морали смо прво да прецизно урадимо процесни део о томе али и претресно да уредимо одредбе о статусу извршитеља. Коначно, Закон је рађен у сарадњи са Комором извршитеља..... једно нерешено питање, једна неусклађеност. Ја вас молим, ја бих да саслушамо и вас. Наиме, извршитељ сматра да би овог тренутка требало да потпуно преузме извршење у Србији дакле и доношење решења о извршењу у свим стварима које Закон о извршењу и обезбеђењу изузев код извршења одлуке о поверавању детета и праћење радника на раду. Дакле, они би доносили решења, спроводили извршење и, једноставно, суд би био потпуно уклоњен из извршног поступка. Наравно, то би зависило једино од избора извршног повериоца. Извршни повериоц би имао право да бира да ли решење о извршењу треба да донесе суд а да даље спроводи извршитељ или да извршитељ води цео поступак од тренутка стицање предлога за извршење па до окончања извршног поступка. Чланови радне групе су о томе озбиљно разговарали и изјаснили се и осим представника извршитеља у радној групи остаје једногласан став да је та идеја пријемчива, да о њој треба размишљати али да је то ствар неке будућности. Овог тренутка, нама изгледа, с обзиром на цело стање у коме се налази наш извршни систем, наш правосудни систем, систем јавних извршитеља, да би то, и ја ћу бити потпуно отворен, моје мишљење је, да би то била врло Ми у овом тренутка не можемо да сагледамо да ли извршитељи могу озбиљно да то ураде. То би затим продубило неке друге социјалне неједнакости које су просто судбина оваквог система извршитеља које имамо ми. Коначно, ја ћу вам рећи, чини ми се, али то је ствар прошлости, јер данас сви имају стечена права, изгледа да би најбоље било замислити један систем у коме би суд доносио сва решења а извршитељи радили само ради непосредног извршења и обезбеђења, као што је то урађено у Словенији. Са друге стране, када погледате, упоредно законодавство бивших Југословенских република у Хрватској..... једноставно били су предвиђении сада ради на инфраструктури на

јачању судских извршитеља, у Македонији и Црној Гори извршитељи су како кажу све и свја, поставља се питање где ми треба да..... ја сам у толико мислио чини ми седа угледамо на земље које су већ у европској унији и које могу да се подуче релативно стварним правним поредцима као што је Словенија а иза њих Хрватска, међутим бог само зна шта је право решење и ево завршавају пошто немам реч судији Јовићу ја сам хтео да замолим данемојте то што смо ми радили и мислили да смо у радили, то што смо се ми трудили то није исто, труди се неко али напише погрешно, не осврћите се на то будите и данас што практичнији изјасните се о дилемама о којима сам ја рекао затим на сајту госпођа Кубуровић је рекла да расправа траје три месеца изволите слободно, предлагите, браните просто 3 месеца расправе..... нико овде није носиоц истине и да нико не може бити довољно сигуран у свој решења која су..... дакле ово је мој позив на критику не на похвалу а сада бих замолио судију Зорана и извршног судију да нам достави укратко промене које се тичу извршење новчаног потраживања на непокретности и уређивање односа овог закона, закона о извршењу и обезбеђењу са законом о хипотеци..... ја се захваљујем на стрпљењу и позивам вас да будете што практичнији.

Поштоване колеге и колегинице ја ћу у неким цртама да вам пренесем онај део који се тиче измена извршења на непокретностима и односа ван судске хипотеке односно ван судског поступка и намерења и поступка намерења по правилима извршног поступка. Оно што је дакле било у досадашњој примени садашњег закона и извршења обезбеђењу даје спорно ми смо се потрудили у радној групи кроз овај нацрт текста будућег закона о извршењу и обезбеђењу исправимо и поставимо и прецизирамо и да те неке ствари које су биле спорне у судској пракси покушамо кроз законске одредбе и измене да поправимо и унесемо у овај текста нацрта. Предпостављам да сте већина од вас имала прилике да се упозна са овим предлогом и везано за овај сегмент закона коме ја нешто ћу покушати да мало кажем и пренесем, дакле као што знате у досадашњој примени закона о извршењу и обезбеђењу и везано за примену закона о хипотеци дакле исказало се неколико спорних правних питања када је у питању дакле однос ван судског поступка и намерења и судског поступка извршења односно намерења а они су се првенствено тицали тога да ли и у којим ситуацијама дакле из овера на заложне изјаве односно овере на уговор хипотека може имати својство извршне исправе у светлу закона о хипотеци а у односу на одредбе закона на извршење и обезбеђење који потписује та извршна исправа, наиме то једно од тих спорних питања дакле било је да ли заложно оверена изјава односно оверена хипотека уколико у јавној књизи није уписана као извршна ван судска хипотека може имати својство извршне исправе дакле по закону о извршењу и обезбеђењу то је једно од битних питања која се показало као врло спорно оно што је дакле нека судска пракса искристалисала у досадашњој примени а у односу на закону о хипотеци је тај да је у јавној књизи морало да буде уписана као извршна ван судска хипотека, поверена заложна изјава односно уверена уговорна хипотека да би могла имати својство извршне исправе у погледу одредби закону о извршењу обезбеђењу које дакле регулишу питање извршних исправа па смо у том контексту и у светлу тог спорног правног питања радна група је имала у виду ту чињеницу и она је у тексту дакле овог нацрта који сада стоји пред вама, покушала да то и унесе и да конкретно у законској одредби среди, па тако у члану 36 постојећег нацрта у члану 36 који говори о извршним исправама ми

смо посебно означили у ставу другом да уговор о хипотеци односно заложна изјава јесу извршне исправе само ако су уписане у јавну књигу као извршна ван судска хипотека или уколико су сачињени у облику јавно бележничког записа. На овај начин смо хтели да у потпуности ту дилему отклонимо и то је једно спорно правно питање које је велико и значајно питање покушамо да на овај начин регулишемо и да унесемо у законску одредбу. На даље битан по мени такође члан је 17 намирење на непокретности оптерећене хипотеком, и управо смо овде хтели да премостимо тај проблем односно ту неку спорну ситуацију која се јавља у судској пракси питање је када се извршни заложни поверилац по закону о хипотеци већ определио за ван судски поступак намирења по закону о хипотеци да ли се у тој ситуацији могао основаном судну обратити предлогом за извршење на основу исте извршне исправе. То је једно врло значајно питање које опет кажем судска пракса је била различита и различити ставови су били о том питању Београдских основних судова је била таква да смо ми сматрали да у тој ситуацији извршни поверилац не би могао суду да се основано обрати предлогом за извршење на основу исте извршне исправе у ситуацији када се већ определио за начин намирења по закону о хипотеци односно ван судски поступак намирења. Оно што је било од значаја и за нас чланове радне групе када смо покушали ово питање да решимо и унесемо у текст нацрта законску одредбу било је питање који је то моменат када је започет ван судски поступак намирења односно моменат који би определио суд да у тој ситуацији такав предлог за извршење одбије као не основан и то је моменат када је извршена забележба хипотекарне продаје у јавној књизи по закону о хипотеци и дакле сматрали смо да је у том тренутку се извршни поверилац јасно определио за ван судски поступак намирења као начин намирења када је у питању продаја заложене непокретности. У том смислу у члану 17 указао бих вам на ове одредбе односно на наш предлог дакле поверилац који је јавну књигу писаоима право избора да се намири применом закона којим се уређује хипотека или применом овог закона. Сматра се да се одлучују о намирењу применом закона којим се уређује хипотека када су јавне књиге упише забележба хипотекарне продаје а за намирења применом овог закона када понесе предлог за извршење. Суд одбацује предлог за извршење који извршни поверилац поднесе после уписа забележби хипотекарне продаје у јавну књигу и последњи став став 4 који такође сматрам да је врло важан који опет решава још једно спорно правно питање које се дакле исказало у досадашњој судској пракси а тиче се односа ван судског поступка намирења и судског поступка намирења у ситуацији када се воде два различита поступка намирења по закону о хипотеци и по правилима извршног поступка по закону извршења обезбеђењу у тој ситуацији ком поступку треба дати предност јер не могу се водити два поступка на основу исте извршне исправе два поступка која имају своја различита правила а посебну поглед у намирења по једном и по другом поступку тако да смо ми у овом ставу 4 предвидели ако различити повериоци истовремено воде поступак намирења применом закона којим се уређује и хипотека и применом овог закона предност има намирење применом овог закона независно од тога који поступак је први започет. Забележба хипотекарне продаје губи правно дејство уписом забележбе решења о извршењу, зашто смо се ми определили за овај начин односно определили да судски поступак намирења има предност без обзира који је први започео управо из разлога што према још увек важећем закону о хипотеци као што знате по том закону о хипотеци кад је питање намирење он уопште не предвиђа да су у том поступку

намирује извршни поверилац, једино закон о извршењу обезбеђењу предвиђа садашњи закон и намирење заложног повериоца ако закон о хипотеци уопште не наводи као онај који има право да намири своје потраживање. То је првенствено и најважнији разлог који је руководио радну групу да овај предлог у овом члану 17 изучи ја дубоко верујем да ће он наићи на неко од одобравања што се тиче јавности и вас који учествујете у расправи имајући у виду и ону одредбу која се тиче брисања заложних права да као што знате да досадашњем закону о хипотеци онај чувени члан 49 став 2 закона о хипотеци који каже да права доцнијих поверилаца остају резервисана па у случају када се обави и оконча продаја по закону о хипотеци купац који на тој продаји буде оглашен он дале не може у јавној књизи брисати ова заложна права која постоје и која су уписана. О правилима закона о извршењу и обезбеђењу као што знате и до садашњем тексту закона та сва права у случају обављања пуноважне продаје се бришу и сва права заложних поверилаца и хипотекарних поверилаца доцније.....Ево то су та нека два члана на које сам хтео посебно у овом уводном делу да укажем а која се тичу превазилажења тих проблема односно спорних правних питања када је у питању однос закона о извршењу и однос закона о хипотеци односно два различита поступка намирења ван судских поступака и намирења судских поступака. На даље што се тиче самог подељка који се односи на извршење на непокретностима то је од члана 140 то је део трећи у постојећем у предлогу односно у нацрту закона извршења о обезбеђењу овде ћу почети да вам укажем на неколико по мени врло битних ствари и врло битних измена у односу на постојећи текст закона, ми смо се као радна група заиста потрудили да неке ствари везано за постојећи закон то исправимо да појаснимо да оно што је било спорно у досадашњој судској пракси и примене овог закона у овом нацрту закона заиста учинимо јасним и транспарентним и недвосмисленим да не бисмо дошли опет у ситуацију да постоје нека различита тумачења и нека различита мишљења и тумачења законских одредби и у том смислу бих вам указао на члан 142 у постојећем нацрту који члан има назив да извршење кад се после стицања заложног права промени власник непокретности то су ове дилеме које су биле исказане у судској пракси и које би требало да буде означено које лице у предлогу у ситуацији када је након уписаног заложног права након уписане хипотеке дошло до промене власника у јавној књизи па више није оно лице на чији терет је уписано било заложно право уписано као власник већ је то неко друго лице и онда је то било то лице постављено ко је сада ту које лице требадужника. Ми смо у овом члану 142 предвидели да у тој ситуацији се у предлогу за извршење означава се предходни власник непокретности као дужник а нови власник је дужан да трпи намирење на непокретност. То је везано и за онај познати принцип из заложног права да хипотека прати непокретност а не личност може се десити да у току тог једног временског континуитету дакле власник се може 10 пута променити на тој непокретности дужник може отуђити непокретност али она је и на даље та сеали хипотека остаје уписана и прати непокретност и у том смислу смо дакле у овом члану 142 јасно хтели да то назначимо и да ту неку дилему расправимо односно разјаснимо а када је у питању досадашња нека судска пракса и тумачење закона и дакле различито поступање тих поверилаца а и судова када је у питању одлучивање о поднетом предлогу за извршење. На даље оно што бих вам указао то је на члан 144 постојећег нацрта који гласи стицањем права на намирење извршног повериоца на непокретност. Као што знате постојећи закон о извршењу и обезбеђењу у

делу који се односи на стицање права на намирење дакле предвидео је да право на намирење првенствено имају она лица која имају стечена односно заложна права на непокретност и односрешењу и извршењу и уписа заложног права о постојећем закону врло један недефинисан однос правни однос и проблеми који су се исказали у судској пракси су управо руководили радну групу том чињеницом и са жељом да у том смислу дакле поправимо закон те неке дилеме разјаснимо тако да радна група је имајући у виду те неке спорне ствари то предвидела и поново имала жељу да врати смисао и оно правно дејство које је она имала о свим ранијим законима о извршним поступцима а то је да тим уписом забележбе решењем извршни поверилац стиче право да се намири из продаје из те непокретности у односу на све доцније повериоце и све доцније заложне повериоце који буду писали заложно право односно забележбу решење извршења. По садашњем закону дакле могло је да се деси да извршни поверилац на основу решења у извршењу поднесе захтев надлежној јавној књизи закупи упис заложног права на основу решења о извршењу а коме је извршни поверилац који је то пропустио да то уради иако има уписану забележбу решења о извршењу дакле губио би ред првенства иако је био дакле пре тог извршног повериоца који је стекао и уписао заложно право на основу решења и извршењу. То је једно у потпуности нелогична ситуација тако да смо ми у радној групи управо хтели да овом законском одредбом у потпуности јасно расчистимо то питање и да вратимо место забележби решења о извршењу оног ко је онај и треба да има и које је имала и по свим ранијим законима о извршном поступку тако да смо у овом члану 144 предвидели у ставу дакле трећем да извршни поверилац који пре уписа забележбе решење није стекао заложно право стиче од тренутка уписа забележбе право да се намири пре сваког ко после тога стекне заложно право или право на намирење на непокретност. У потпуности мислим да је ов а одредба јасна. Избацили смо и брисали могућност уписа заложног права на основу решења о извршењу, оно што постоји још увек у постојећем закону и мислим да је ово једна врло важна и битна измена која је унета и предложена у овом текста нацрта. На даље оно што бих такође казао тиче се дакле процене непокретности где смо у сталном трећем хтели да појаснимо ситуацију на основу који критеријума се врши процена вредности непокретности с обзиром да је и ту било неких различитих тумачења и поступања судова у судској пракси у овом ставу трећем пеко правних и физичких лица одговарајуће струке. Физичка лица одговарајуће струке управо су читамо и судски вештаци одговарајуће струке, стручна лица..... тако да смо то у том смислу у тексту унели ту измену а она је сагласна са оном проценом оним чланом који говори о проценама вредности начинима који се може проценити вредност и покретних ствари, то је та једна измена у члану 153 на даље непокретности у члану 160 унели смо једну измену односно појаснили и вратили се на неко решење које постојали и раније у законима у решењима и обезбеђењима тичало се питања правоснажности решења у извршењу када је у питању продаја непокретности....као што знате у досадашњим законима извршења обезбеђењу законодавац није предвидео као услов за доношење закључно у продаји правоснажности решења на извршење па смо онда имали различита поступања и различита тумачења тог члана и поступања и судова и јавних извршитеља уколико су они спроводили извршења. Овде смо унели јасно одредбу у члану 160 за закључак о продаји непокретности на јавном надметању доноси се после правоснажности решења по извршења. Мислим да је то логично и надам се да на овај начин када имамо ако

претпоставка да ће ово одредба и остати оваква каква јесте, јасну ситуацију и мора решење извршења постати правоснажно а мора постати правоснажно када је у питању продаја покретних ствари као што је и до садашњем закону апсолутно нема ни једног разлога да се та правоснажност и када је у питању продаја непокретности тим пре. Тако да смо ту у овом члану 160 јасно назначили ту правоснажност на даље у члану 164 смо покушали да појаснимо ситуацију када је у питању јавна продаја и када на јавној продаји присуствује само један преводилац па смо у старту предвидели ако на јавном натицању присуствује само један понудилац који не стави одлуку суду односно јавни извршитељ утврђује суд односно јавни извршитељ утврђује да је јавно надметање није успело. Они ипак могу на предлог странака одложити такво јавно надметање а предлог за одлагање подонси се до објављивања јавног надметања. То је један била спорна ситуација у пракси које се дешавала, присуствује понудилац а он не стави понуду и има све услове да се јавна продаја одржи па сада да ли треба констатовати да јавно надметање није успело или то надметање односно ту продају треба одложити. Овде смо јасно односно покушали надамо се ту ситуацију разјаснимо и да кроз ову законску одредбу члана 164 покушамо да премостимо односно ту неку условно спорну ситуацију која се дешавала у судској пракси. На даље измена је и она у члану 166 постојећи који се тиче цене на јавном надметању тако да смо сада предвидели да непокретност не може на првом јавном надметању бити продата испод 70% процењене вредности да је то почетна цена а да на другом јавном надметању не може бити продата са исто 50% процењене вредности. Као што знате по постојећим законом на првом надметању цена не може бити нижа од 60% а на другом надметању не може бити нижа од 30%. Сматрали смо да је то на неки начин ниска цена за прво и друго надметање с обзиром да у одређеном броју предмета је дакле примећено и одређен да кажем злоупотребе у поступцима имали смо ситуацију да неке некретнине су се продавале енормно ниским ценама. На даље смо у задатом члану покушали да објаснимо па смо предвидели члан 171 где смо кроз ов а три става означили када се сматра да је неуспело јавно надметање па смо такву предвидели у овом члану да јавно надметање није успело ако нема понудилаца ако ни један понудила не стави понуду и стави продајну цену која је једнака почетној цени или више од ње од 10 минута од почетка јавног надметања и ако један понуда није пуноважна и јавно надметање није успело ни ако прва 3 понудилаца са списак из закључка не плате цену коју су понудили у року. И оно што је важно то је радна група је покушала да у овом нацрту реши и покуша да реши питање непосредне погодбе. Као што знате у свим до садашњим законима то питање је изазивало разне недоумице како треба поступити. Поставило се наиме у досадашњој судској пракси спорно правно питање да ли се код извршење код деоба ствари извршни поверилац може користити институтом намирења, и неки судови су чак доносили так ве одлуке али по мени то је једна не законита неправилна одлука јер у тој ситуацији ако доноси одлуку коју намируја тог извршног повериоца директно кршите право на намирење осталих сувласника чије право је утврђено само извршном исправом а и решењем о извршењу јер они имају дакле право да се намире из цене добијене цене непокретности. Пошто се овде ради о не новчаном потраживању кад је у питању извршење одлуке о деоби ствари дакле онда смо овде посебно хтели унесемо у законску одредбу да у тој ситуацији нема места примени јавног института намирења ноивчаног потраживања преноса у ствари у својину извршног повериоца већ дакле тај институт може се применити може се

користити само у ситуацији када је у питању намирење новчаног потраживања. Толико. Захваљујем се. Хвала.

Само моменат да нам колега Милош да нам да би нас сви чули. Изволите.

Ја сам извршитељ, Јелена ...именована за територију Вишег суда у Београду. Оно на шта бих указала пре свега моје занимање се пре свега односи како на проширење надлежности извршитеља. Хтела сам само да поздравим господина Балиновца, ја нисам испред коморе била предложенакоја ће се бавити изменом овог постојећег закона о извршењу и обезбеђењу. Хтела сам можда информацију од господина Балиновца с обзиром да смо пратила рад министарства мишљења министарства који се тичу проширења надлежности извршитеља ја имам само да....3 новембра конкретно у специјалном издању вечерњих новости изашао чланак у којем сте ви као и дана рекли да нас видите у будућности као извршитеље који ће имати искључиво надлежност у спровођењу извршења не одређивање решења у складу са Слованачким системом остављење извршитеља, такође рекли сте да би било за то могућности да се спроведе тако нешто да је потребно да се конкретизује овлашћење извршитеља као и да се појача надзор над извршитељима од стране суда и самог министарства. Такође непосредно после тога у народној скупштини РС..... .. међутим такође непосредно пре расправе у самој скупштини о том закону кад је предлог измене закона 252 био на јавно расправи у одбору за уставно и законодавно питање сви до једног чланова који су се јавили постоји јавни видео снимак који може да се види на сајту су били сагласни и ничим изазвани посебно чланом 252 да се изјасне због чињенице да је постојеће стање што се тиче броја предмета и блокаде судова што се тиче старих предмета, потребно да се што пре прошири надлежности извршитеља у погледу извршења. Мени је моје питање упућено конкретно вама и шта се ода тада од новембра-децембра до данас тако драстично променило да чак ни у нацрту закона не постоји таква нека могућност о проширењу наше надлежности, такође моје питање се и односи и на то што јасно није шта искључује надлежност по овоме што овде пише али ми није јасно из члана 32 који се тиче достављања регулише јавног извршитеља који каже да јавни извршитељ доставља решења о извршењу, а како он спровиди извршење, то је тако дефинисано, а онда се каже у члану 68 што се ја надам да то то значи и да мојим тумачењем мислим да није конкретно наведено у члану 68 се каже Прекршајни суд доставља јавном извршитељу решење извршења која је одрадио решења у непокретностимавам доставља.....овде се каже да доставља та решења јавни извршитељи кад му достави прекршајни суд а у предходном члану се каже да јавни извршитељ има право на достављања само у случају када он.....да ли то подразумева да решење како овде пише које је донео прекршајни суд на непокретности значи да та решења су објављена.....такође бих питала за ове последње одредбе закона за које сам закључила да значе решавање које се зову члан 5 11 на последњој страни које сам ја препознала из старих поредмета који су у судовима 10 и више година и има милион ипо где кажу да извршни поступак или поступак обезбеђења који је покренут више од 2 године пре ступања на снагу овог закона и тек треба да се усвоји. Такође осврнула бих се на још један члан

ПРИЧАЈУ СВИ У ГЛАС

Само још једно питање које се тиче спроводитеље решења то је члан 510 који даје овлашћење извршном повериоцу каже пре ступања на снагу овог закона на основу

Што се тиче ових прелазних и завршних одредаба могуће да је реч о једном помало трапавом покушају да се омогући нешто што сада у ставу Врховног касационог суда није могуће а то је да извршитељи узимају и оне предмете који су настали пре доношења и ступања на снагу садашњег закона. То је сврха одредбе дакле, да се омогући извршитељима да узму и те такозване старе предмете да их решавају. Међутим, ту би морала да се дода и једна одредба госпође Кубуровић.... према којој ће се искључиво надлаженост вршитеља простирала и на старе комуналне предмете не само заи коначно говорићемо о овоме прекиду поступака. Видите, ми имамо једну неажурност судова која је забрињавајућа ту смо где смо живимо са тим, сматрали смо да су ствари понекад толико нејасне да се више не зна да ли је извршни поступак повериоцу уопште постоји да ли извршни дужник постоји. Ми имамо некакве предмете старе 20 година где су извршни повериоциизвршни дужници не постоји и хтели смо ту конкретно да расчистимо ситуацију у погледу тога који имају интерес да се .. и да тиме један број предмета који се данас.....зато што Правилник о уписнику тако говори и нису објективни предмети у којима се нешто може радити...и отпаду судова и отпаду јавних извршитеља тиме коначно после једно два или три месеца пре почетка ступања закона знамо шта је стварно оно што објективно мучи наше правосуђе. То су живи предмети они предмети којима још постоји интерес за извршење. Овако не можемо даље јер ми заиста, кажем имамо решење за извршење.... предлог за извршење другог а на крају се то зауставља па то иде споро па су прошле године, предмет стоји а ... нема па нема више вероватно ни потраживања и тако даље. То би био мој кратак одговор.

М

Питање само који је податак из свеобухватне анализе система за извршење који 31 децембра је било ... извршних предмета за остају код тогто је ово о чему сам вам господине Балиновац причао. ... то је према подацима од 13. јула 2014. године скоро 900.000. Ево изволите господине

МАСНИКОСА

Добар дан свима поштоване колеге, за све оне који ме не познају ја сам .. Масникоса извршитеља са подручја Вишег и Привредног суда у Новом Саду. Иако сам председник... коморе са подручја Апелњационог суда у Новом Саду ја ћу данас говорити само у своје лично име, имајући у виду да је званични став коморе да председници испред коморе изађу из радне групе министарства. Ови су изашли и јуче на седници извршног одбора поново је заузет такав став. Моје лично мишљење је да је добро што је министарство кренуло у измену Закона о извршењу и обезбеђењу да су измене нужне и да сада посче три године од рада јавних извршитеља заиста се указала потреба да извршитељи на један потпуној начин буду заступљени у радној групи и да они из своје перспективе

дају предлоге за измену закона . У потпуности се слажем и са излагањем помоћнице министра у већем делу са излагањем господина Балиновца, али не могу да се сложим са тим да .. слажем се са свим идентификованим проблемима које сте рекли али предложена решења, пре свега оно о чему је говорио гопсодин Балиновац не доводе до правне сигурности грађана како извршних поверилаца тако и извршних дужника чак шта више сматрам да овај предложени текст закона враћа извршни поступак 10 па 20 можда и више година уназад све до 1978. године. Заиста је забрињавајуће зашто у радној групи није било представника правне науке. Закон о извршењу и обезбеђењу је један од темељних закона који долази до реализације и гарантованих људских права и слобода, пре свега имовине која у случају да буде повређена значи остварује се субјективно правна заштита у парничном поступку али реализација долази у извршном поступку и заиста је нужно да буду укључени представници пре свега професори процесног грађанског права у израду закона и то се наравно осетило и то свако од нас осети читајући овај закон. Ми имамо једну пренормираност у овом закону, разумем сад господина Балиновца да се хтело да све спорне ситуације реше али имамо с друге стране одсуство ових заиста општих правних норми. Норме су толико како да кажем оне јесу опште али нема у њима општостис и то је резултирало том пренормираношћу са преко 500 чланова. То мора, значи опште одредбе Закона о извршењу морају бити општије да могу да се примене на већи број ситуација и то се није успело и мислим да Закон о облигационим односима траје управо толико зато што садржи тако опште формулисане норме. Овај закон је пренормиран. Што се тиче одлагања извршења моје лични став јесте да је оно нужно и драго ми је што је у Закону имплементиран тај институт поново али колико сам разумео одлагање извршења имаће само суд а не и извршитељ кад спроводи извршење. Заиста је то велики простор за процесне злоупотребе да ће извршни дужници врло често предлагати, што они и раде, сада како је укинут тај институт све мање се предлаже те одлагање извршења. Али шта ће се десити ако београдски суд пре свега Први основни суд има преко 10.000 нерешених .. шта ће се десити значи целокупно српско правосуђе у области извршења ће доћи у још већу блокаду са овим институтом. Значи, то сматрам да треба у тај правни институт увести али дати и да о њему одлучује онај ко спровид поступак, евентуално судски надзор може постојати и не може , мора се тачно и прецизно предвидети из којих разлога а не на овај начин створити блокаду извршног поступка. Надаље систем достављања јесте рак рана српског правосуђа не само у области извршења него у области других процесних закона, али чини ми се да предложено решење представља враћање поново три корака уназат. То ће поново створити проблеме. Што се тиче констатације колеге Балиновца да извршитељи пре свега заступају и штите интерес извршног повериоца то није тачно, пре свега ја као извршитељ штитим у сваком конкретном случају свој властити интерес, а мој властити интерес гласи и интерес је да поступа миметар са законом само уколико уколико поступа миметар са законом ја ћу бити заштићен. Значи никада нећу поступати на такав начин да идем у корист ни извршног повериоца ни извршног дужника јер за свој рад одговарам целокупном својом имовином. Тако да не постоји већи степен одговорности у било којој области права па када се тиче и рада судија јер извршитељ одговара целокупном својом имовином и то је оно што штити и што је гаранција непристрасног поступања извршитеља. Сматрам да што се тиче надзора над радом извршитеља треба јасније разграничити надзор који врши суд, то је пре свега контрола законитости од

оног надзора које врши Министарство правде у предложеном решењу имамо то мешање и мислим да Министарство правде не може да врши нити да буде надлежно за контролу надлежности поступања јер је то предмет оцене кроз правне лекове странака и да то треба јасније дефинисати и огрличити. Увођење жалбе јесте препорука и експертског тима и констатације итд. али ми морамо створити фактичке могућности за реализацију тог предвиђеног решења морају и одређени други закони пре свега о уређењу судова да се промене, да се повећа број судија у вишем суду јер ако судије у вишем суду буду о томе одлучивале у садашњем броју једноставно доћи ће до блокаде судова и ту мора да се води рачуна. Мислим да предложени текст измене закона није кренуо од чињеничне ситуације пре свега чињеничне ситуације у великим судовима, значи кад кажем великим по броју предмета који имају у раду то је Први основни суд у Београду, затим Основни суд у Новом Саду а то је да се пошло од претпоставке да су судије стручније од извршитеља. Ми у Србији имамо можда 5 до 10 судија који раде на извршној рефереди за које сви можемо да кежаемо да можемо да прихватимо њихове ставове, тумачење и то су сигурно судије које данас овде седе али чињенична је ситуација да у извршним судовима односно основним судовима данас имамо 80% судија извршних који су дошли са истраге са кривичне рефереди и ми извршитељи и повериоци и дужници имамо огромне проблеме са одлукама које доносе те судије и са доношењем оваквих измена се није узело у обзир чињенична ситуација. Ми из Вовјодине пошто сам ја председник . са подручја Апелационог суда за две недеље ћемо имати састанак и пре свега даћемо конкретне примедбе на закон имајући у виду став Коморе извршитеља да не учествује у даљем раду радне групе, пре свега што нису узети у обзир ставови коморе. Ми смо мишљења да треба да се покуша да се предложене измене односно предложени текст побољша и у том кативно ћемо учествовати. Хтео бих такође да нагласим да основна дилема да ли да извршење одређује суд или извршитељ или да буде само спровођење у надлежности извршитеља свакако треба оставити повериоцу .. зашто ограничавати повериоца да он први мора да подноси предлог за извршење суду, па да плаћа судску таксу суду, па потом да спроводи извршитељ у систему када је изведена изјава о имовини где нисмо увели да се извршење може да одреди на целокупној имовини извршног дужника. При томе када имамо претходни поступак парнични или неки други у коме је донета извршна исправа ја питам господина Балиновца шта ту суд ради. Значи имамо пресуду у коме је дужник обавезан, имамо предложене извршење и на целокупној имовини, шта ту суд одређује не одређује ништа. Значи наплаћује само судску таксу. Значи мишљења сам да је та фаза одређења извршења имала смисла некада када није било могућности да се одреди извршење на целокупној имовини и када се морало да определи предмет и средства. Та фаза је имала смисла. Данас та фаза, када се тражи на основу извршне иправе, извршила је потпуни смисао и то не постоји у Македонији, не постоји у многим земљама а посебно бих желео да нагласим као позитивну промену ово што је говорио гиосподин Родић шт је враћен тај цензус 70% код продаје имовине на бројним међународним конференцијама на којима сам учествовао јако се штити и води рачуна о заштити извршног дужника, готово ни у једној земљи како да кажем европског права ми немамо да се непокретност може продати испод половине, мислим то је још од римског права правило. Иамо у Закону у облигацијама прекомерно оштећење итд. и то поздрављам и мислим да ће то допринети правној сигурности грађана уосталом и наша држава по основним уставним начелима је социјална држава и мора да

се води рачуна. У немачком парву се говори то да код исељења мора да се обезбеди нужни смештај 8м2 по члану домаћинства. Тако да постојеће законско решење мислим да је добро предложена измена и то потпуно подржавам.

Снежана

Ја сам Снежана,,,, из Банка интеса. Ја сам хтела само да укажем судији Родићу и свима осталим на ове одредбе које се односе на непосредну продају, исто у смилсу да кажем компликованост је, ми нисмо имали пуно у пракси, основни проблем у постојећем закону је био што се не рзграничавају две врсте непосредне погодбе. Ми смо овде колико видим ни у нацрту то није довољно разграничено. Мислим да непосредну погодбу која се до сада радила уз сагласност дужника у којој фази поступка и у овој која седи после. Оно што могу да кажем из искуства јесте да су судови увек имали образложење широм Србије да то закон уопште није добро дефинисао и да уопште не знају како се реализује. Е сад оно што конкретно могу да укажем као замерку јесте компликованост ових корака. То је заправо конкретно члан 125. и члан 173. овде произилази колико ја добро разумем да се странек споразумеју и о непосредној погодби доставе писани споразум суду као што је и до сада било Након тога се доноси закључа о непокретности, непосредној погодби странака у члану 175. то је други корак којим се одређује рок и закључење уговора, па је онда трећи корак ради закључека уговоара у члану 173 стоји да се уговор о продаји непокретности непосредном погодбом закључује суд односно извршитеља. Моје конкретнo питање гласи да ли то значи да после свих ових корака кад дође до ситуације да се закључи уговор то значи да ће судски извршитељи евентуално судије ићи код јавног бележника да овере уговор о продаји непокретности ... пошто овде у члану 173. стоји уговор о продаји непокретности закључен погодбом, па пише у писаној форми не пише да треба да стоји у форми јавно бележничког записа, па уколико ово остаје да ли то значи да ово потпуно неуставна одредба у сагласности са прометом непокретности. Ето чисто сам на то хтела да укажем прво што је много компликовано друго што је текст сад ... неће моћи да реализју судску погодбу за овако како је написано.

М

Колегинице ви сте у свом питању и у свом коментару рели да судовим у унутрашњости нису значи шта да раде па је из тог вашег коментара могао да следи један добра закључак везано за то што је радна група покушала да уради у тексту овог нацрта закона унесе ове одредбе које се тичу продаје у непосредном погодби управо то судови не знају шта да раде и извршитељ не зна шта да ради. Дакле, ми смо покушали да то питање продаје непосредном погодбом као начина непосредне продаје да покушамо да решимо, да унесемо у законске одредбе све те неке ситуације које могу да се десе кад је у питању продаја непосредног ... Као што знате ниједан досадашњи закон о извршењу није то питање на овакав начин регулисао или покушао да реши већ смо имали те неке опште неке одредбе та питања како се то ради како се поступа као се спроводи тај поступак. Да ли треба доносити посебан закључак о продаји непосредног не треба доности, на који начин поступаити у ситуацији кад су била .. па се извршни поверилац определио за продају непосредном погодбом па су онда преко института покретања спорно правног питања покушавали да

добијемо одговоре од врховног касационог суда али моје лично мишљење је да то није начин није правни пут да решавамо неке спорне ствари. По мени закон мора бити у том смислу јасан не сме да допусти никакве дилеме и различита тумачења и све остало посебно овај закон који је врло важан процесни закон и оно што сам ја покушао да лоцирам и укажем на те спорне ситуације односно спорна правна питања која су се појавила у судској пракси, која су врло бројна. Ја сам покушао да на терену извршења непокретности да укажем на та спорна питања и на ово што је радна група у овом нацрту, дакле, тексту овог нацрта закона покушала да уреди да нормира и да превазиђемо те неке спорне ситуације, различита тумачења у судској пракси. Дакле, толико, не конкретно што сте ви рекли у члану 173. у ставу 1. је речено у којој ситуацији може доћи у ситуацији непосредном погодбом једна ситуација је кад је у питању споразум странака, тај споразум подразумева и дужника, дакле оно што су имали до сада. Странке су свакој фази продаје непокретности могу споразумети непосредном погодбом јер иницијално може да се одреди начин продаје, продаја непосредном погодбом. То је тај споразум странака. Ми ако ако после неуспеха другог јавног надметања ако изабере извршни повериоц оно што је наведено у члану 142. дакле оно што имамо у садашњем закону кад он има могућност избора и предложе намирење односно да ли је предложано намирење утуђења односно правне продаје у ... Ми надаље смо ово покушали да ту неку ситуацију у једној варијанти и у другој варијанти предвидимо и тај редослед корака који иду покушамо да то унесемо и учинимо јасно, недвосмислено како то би требало да се поступа како то закон предвиди. Ове ваше дилеме да ли би то требало закључити пред јавним бележником. Моје неко мишљење, размишљање није да би то требало у тој форми зато што Закон о јавном бележничтву предвиђа начин и форму у којој форми се закључује одређена врста уговора односно посла. Пошто се овде ради такође у продаји непокретности, судској продаји, да ли је то непосредна погодба у конкретном случају јесте питање непосредне погодбе. Ја мислим да би то у том облику закључити јер то је закону прописан. Мислим то је моје овако на прву лопту размишљање. ово сад што ви кажете не треба предвидети овим законом, на који начин ће се то технички урадити. Није да неће, ако је законом нешто прописано, Закон о јавном бележничтву јест одређен с јасно прописаном шта како кад је у питању закључење, оверене у којој форми записа и све остало оно што прописује сам закон. Дакле, ту не би требало да буде и не би смело да буде никакве дилеме. Ако је сада овера кад су у питању купопродајни уговори у потпуности у складу са закона.. осим тамо на овим подручјима где још увек јавни бележници нису именовали. Онда у том смислу по мени то не би требало да буде ништа спорно кад је у питању та форма. Оно што је важно оно што сам ја покушао да вам укажем када сам излагао део који се тиче непокретности, извршења на непокретности овог нацртног закона дакле да смо ми покушали да питање продаје непосредном погодбом регулишемо кроз закон што смо сматрали као радна група да је врло важно питање из разлога тих спорних ситуација различитих тумачења и оно што претходни закони који су регулисали извршну материју нису урадили. Дакле. Све су то биле дилеме које не вуку корене само из овог закона постојећег него оне иду још из 1988. године у Закону о извршном поступку закона из 2000, закона из 2004. године, дакле ни у једном том закону то питање нисте ближе имали регулисано и управо је то било ово што сте рекли не знају судије како да поступају, незна суд како да поступа е то је то питање на које смо ми покушали да дамо одговор.

БАЛИНОВАЦ

Уредићемо то питање да ли треба бележник, не треба бележник, тако да буде јасно свима

... из Рајфајзен банке. Ја бих желео да укажем на неколико најбитнијих чланова ..ствари које би требало да стоје у закону а нису поменуте. Овако, што се тиче члана 17. ви сте напоменули у погледу ...вођења два поступка судског и вансудског... и указао на могуће злоупотребе ове одредбе. Наиме, на основу одредбе може доћи до обесмишљавања вођења вансудског поступка. Збо чега? Значи упоредо дође до тренутка покретања извршног поступка, значи сви поступци ће се спровести у оквиру извршног поступка, а треба претходно имати у виду да одређени трошкови могу бити генерисани и вођењем вансудског поступка. То је поступак оглашавања, вештачења, ангажовања агенције и адвокатске канцеларије које би водила тај поступак и практично дошли смо до продаје и извршни поверилац који није истовремено заузет повеерилац окрене други, значи извршни поверилац покрене извршни поступак и све те радње које су сада предузете су забелештва решења о хипотекарној продаји губи то правно дејство. Мислим да постоји решење које би могло, јер је генерална идеја тога, али мислим да је недовршена. Мислим да постоји једно решење које би уважило интерес извршног повериоца који може се намирити и физичка средстава уколико остане од продаје заложене ствари пошто вансудски поступак може водити само заложен поверилац ...Битно је напоменути да је једна од предности ове одредбе недостатак тренутног Закона о хипотеци. Ја бих вас сад информисао да је поднет Предлог закона у скупштинској процедури, закона о хипотеци којим је то питање решено. Значи, казне хипотеке се прилично након продаје у оквиру вансудског вођења послова, тако да мислим да овде добро треба размислити да не би дошло до могућих злоупотреба, значи неко које покренуо поступак и вођен шест месеци и имао озбиљне трошкове не мале доводи се до тога да тај поступак нема никакву сврху и генерално даје утисак да вансудски поступак нема ту снагу коју би требало да има, тако да је то више мој предлог. Мислим да може се наћи решење, не могу сада да вам га ..можемо дати у нашим примедбама и предлозима али у сваком случају ево вам дајем личну информацију да размислите. Мислим да сасвим лако уз малу измену може да се разреши. У погледу осталих одредби које бих напоменуо то се односи на жалбу што је добра ствар али је на жалост лоша ствар што се она односи на решење о извршењу на основу извешања. Мислим да је то грешка, тренутно би нам требала обједињена и јединствена судска пракса када говоримо о решењу о извршењу на основу веродостојне исправе. Наиме одступања до сада судова су била различита и поготову што су постојали разлози, докази требало је да се донесу уз приговор на основу веродостојне исправе и судови су различито поступали. Управо ту треба виши суд односно Привредни апелациони суд да би се заузела јединствена судска пракса по неким питањима која се већ понављају. Разумем да ће то довести до једног озбиљног оптерећења виших судова односно Привредног апелационог судова али гледајући и мерећи шта је већа важност да ли судска пракса која ће бити једна и права сигурност у односу на оптерећење судова које то опет питање организационох кадровски може лакше да се реши у односу на ово друго питање. Оно што бих такође рекао да је недостатак закона иако постоје бројне

предности али позивајући се на ваш укус не говоримо само о недостацима, рекао бих да превасходно да приговор поротив решења о извршењу на основу веродостојне исправе мислим да је грешка или да ли је разлог због чега сада формулисан тако да би могао бити приговор образложен где нема јасних разлога за приговор и доказа за приговор имајући у виду ранији закон о извршењу можда је могло, пошто је то ипак акт који даје дужи а не сопствени акт који даје поверилац....у питању друга веродостојна исправа, мислим да за ту можете онда уврстити као што је било некада решење о извршењу скраћени поступак јер у суштини имајући овако у виду сад овако формулисано искуство у последњих осам година различитих закона мислим да ће имати веродостојне исправе само .. које ће уводити на основу тога у лични... Мислим да постоји много више разлога да постоје неки и моделитет у односу на претходна последња два закона када јеу питању меница или када су у питању уопште веродостојне исправе да то може бити решење и поготово надлежно за то да буде вишег суда односно привредног апелационог суда. Уколико остали предмети за одлагање изручења овде нко од говорника учесника добро приметио мислим да је добро да о одлагању извршног дужника одлучује извршитељ када се поступак води пред извршитељем или је он упознат са предметом ... и упознавање са предметом ће заиста одложити поступање у предмету а не одложити извршење тако да мислим да то није добро решење. Мислим да би то требало оставити за извршитеља да он одлучује да он води тај поступак. Међутим, оно што је главни недостатак овде, можда нисам добро видео имајући овде рок у коме сам морао да прочитам нацрт закона ово се односи на неки крајњи рок до када се може поднети предлог за одлагање. Наиме, може се заказати продаја и дан пред продају или саму продају поднесе се предмет за одлагање извршења од стране извршног дужника и поставља се питање шта ће тада суд урадити и у ком року треба да се одлучи о предлогу за одлагање решење. Мислим да је то доста могуће злоупотребе треба добро размислити и биће да овакво решење може да се нађе у ком року може се поднети да ли је то 5 дана од дана одржавања продаје пошто 8 дана треба да се достави закључак о продаји извршном дужнику и у ком року треба суд да одлучи нпр. 3 дана од дана када је поднет предлог од стране извршног дужника тако да та врста злоупотребе буде отколоњена односно не буде могућности за њу. Фокусирао сам се на најважније примедбе, надам се да ћу имати још прилике да говорим о другим примедбама. Следећа примедба се односи на члан 144. став 2. ви сте напоменули да је то добро решење међутим, ми сматрамо да то није добро решење јер то стоји у овом делу наиме, управо што сте рекли око намирења мислим да је довољна одредба која стоји у делу који се односи на намирење поверилаца... да овде може створити једну врсту злоупотребе од стране дужника. Наиме, могуће такође, да добро нисмо разумели одредбу, сматрамо да ова злоупотреба треба после да се огледа у следећем да .. непокретности извршни дужник може поднетикојима треба да се одлучи пре него што се донесе забележба решења о извршењу, односно да се да захтев суду за решење о извршењу. То значи да озбиљно може да се пролонгира поступак и озбиљно може да се злоупотребљава ово.... Мислим да је ово непотребно да стоји овде да треба га брисати и да је довољан јасно предвиђено у оном делу коју смо јасно споменули у погледу намирења извршних поверилаца након продаје и задужних поверилаца, тако да мислим да то заиста није неопходо. Што се тиче закупа непокретности овде је да кажем једно решење које је унапређено у односу на постојеће решење које скоро такође генерише могућу

злоупотребу и надам се да постоји могућност да се формулише закон да се помери интереси закупца, извршног повериоца и закупца и извршног повериоца да се он остави на своје намирење. Овде видимо проблем ретроактивног уговора о закупу наиме, два услова треба да буду исуњена да би купац открио да постоји закључен уговор. Он може бити у усменој форми и да постоје ... државина у непокретности. Међутим ви можете да сами замислите да извршни дужници могу закључити ретроактиван уговор и ... сведоци да постоје закуп пре него што је донето решење о извршењу. Оно што мислим да би требало да буде решење или да буде оверен уговор или да буде евидентиран у катастру непокретности позива се на ...основног суда код одлуке о брачној заједници и да се сматра да је подељена заједница имовинска када је забележено то у катастру непокретности, тако да мислим да на неки од ових модалитета може да се реши или оверен уговор или да је то евидентирано у катастру непокретности. Молимо би за коментар у том погледу у оно што бих још напоменуо односи се на став 174. мислим да је то један, да може благо да се унапреди ова одредба. Наиме, ви сте рекли до када може да се закључи споразум о продаји непосредном погодбом. Не видим зашто би то требало 10 дана од дана истекамислим да је довољно када се донесе закључак о утврђењу вредности да истог момента може да се створе услови за закључење овог споразума јер свакако споредно не може бити закључен на нижу цену од 80%, значи да постоји закључак да постоји процена и да се зна у ком моменту не мора чак да буде закључак о утврђењу вредности већ од извршене процене тако да мислим да треба да се да шири допринос .. да се оствари могућност спора дужника ..извршног повериоца. ...у складу закона мислим да је једно веом практично решење односи се на обједињену продају покретних и непокретних ствари наиме.. у судској пракси додуше привредног апелационог суда, привредних судова да истовремено не може да се закаже продаја покретних и непокретних ствари. Ја вам напомињем да постоје бројна извршења. Када се продаје један комплекс фабрички и где је у функцији за купца и такође радника или интереса државе да има један погон који не ради а може да дође једноставан начин да почне да ради када постоји инвеститор за то. Наиме, купци најчешће одустају јер нису заинтересовани за овакав вид куповине јер не могу да остваре на једној продаји куповину комплекса. Значи, кључ у руке је ово што је сад видљиво на терену да то могу и да купе, него постоји могућност да неко купи покретне ствари, део покретних ствари, да купи непокретности, то доводи до тога да немају купца, да купац одустаје, то врло усложњава поступак. Мислим и не бих могао да прихватио аргумент и мислим да јако једноставно решење може да се нађе. Интерес је велики, не само извршног повериоца, интереса државе, интереса дужника да на једноставан начин може да смањи своје дуговање или да их не буде. Ето толико. Још бих напоменуо да не знам зашто је у односу на претходне законе постоји могућност уписа заложног права остало је одредба да на основу заложне изјаве да се запише заложно право правоснажности, извршно решење о извршењу. Оно је извршна исправа, зашто би сада неки нови поступак морао да се иницира ради уписа заложеног права. Мислим да је то добро на непокретности превасходно а и на покретним стварима је остало заложно право тако да мислим да то може да се врати. Тако је било у ранијем закону ако видите неке недостатке из праксе које ми нисмо имали у нашој пракси мислим да то решење може лако да се врати да се имплементира јер заиста постоји велики интерес за то. Хвала

БАЛИНИВАЦ:

Хвала вам на тим примедбама. Могао бихово што се тиче заложног права ...о томе сте говорили јел тако.....Постоји могућност комулације средстава извршења у њиховом почетку било касније....ја не видим никакав проблем....Овде постоји проблем код комулације где ви кажете без икакве потребе да комулирате средства.. ако постоји потреба за тиме ја бих већ ...могуће је да се редигује да се види да ће суд то одредити ако је једно средство довољно за извршење али под комулацијом није

Ж

Може ли се извршити процена непокретностиви говорите о везаној продаји или да кажем да на тржишту немате потенцијалног купца само за покретне или само за непокретне ствари Таква питања мени се чини да закон не регулише и ми смо дали одговор у складу са законом по правилима која важе за продају непокретности, ви ћете вршити продају непокретности која важе за покретне, можете заказати истог дана али ствари имају исту цену. Како ће се одвијати интересовање купаца мислим да то није нешто што може да уређује закон.....Хтела сам да додам кад сам се већ јавила, ако сам добро разумела у вези са жалбом против решење о извршењу на основу веродостојне исправе. Ви бисте направили један систем, ако сам добро разумела, који је истоветан за извршне и веродостојне исправе да је то правни лек жалба. То једноставно није могуће да је њихова природа потпуна потпуно различина. Значи, решење о извршењу на основу веродостојне исправе у једном делу има природу платног налога па ЗПП намеће приговор на тај део односно на цело решење. Има онај део који је адекватан извршењу решењу који одређује извршење и према сада важећем, према вашем нацрту када се побије само један део где је извршење тај се приговор и сматра жалбом. Дакле, ипак постоји и та врста жалбе . Е сад оно што сте хтели да укажете, што може да се размотрити, вама је у мислима једина веродостојна исправа меница. Ми не доносимо за конкретне повериоце и за конкретне случајеве законе, него како је колега апеловао да буду што општији и да се могу применити на што више случајева. Дакле, меница јесте једна специфична и сасвим другачија од осталих веродостојних исправа и није за то чудо што сви закони па почев од 78. па и наш нацрт предвиђа да приговор не одлаже извршење када је у питању меница. То је та разлика. Одредбе о скраћеном поступку које ви апелујете да се раде то су биле доста лоше одредбе тог закона, у пркси невероватна су биле компликације. Може да се траже нека решења. Не бих ја тражила по мом мишљењу у том закону 2004. нису баш биле тако сјајне одредбе али у вези са меницом може да се прихвати.

М

Ево само да прокоментаришем нешто кратко пошто сте рекли своје примедбе. Члан 17. став 4. трошкови , вансудске продаје и предвиђено шта са тим трошковима итд.....није спорно све што сте рекли мени је јасно, а претпостављам и члановима радне групе али оно што је највећи проблем садашњег закона о хипотеци, дакле ја знам да је у процедури скупштинској , законодавној и оно што сте рекли да је у том тексту брисана одредба из члна 49. став 2. да се бришу остала заложна права итд. а шта је са правом о намирењу

извршног повериоца..... све управо ово што сам ја покушао да вам објасним као радна група овакав предлог изнели тиче се првоенствено тога што по Закону о хипотеци у вансудском поступку намирења извршни поверилац уопште се не предвђа као онај ко има право на намирење. Дакле, ви овдес проводите поступак вансудског намирења и вас уопште не интересује да ли постоји судски поступак и да ли постоји забележно решење о извршењу итд. Дакле, управо је то оно што нас руководи у радној групи да покушамо, не тврдим да смо ми то у овом тренутку успели, дозвољавам да се ставе још неки предлози за побољшање али још једном чисто укажемо оно што је нас руководило да те проблеме покушамо да решимо на овај начин и сматрали смо да давајући приоритет судском поступку тих решења односно начину намирења по правилима извршног права, дакле на тај начин ћемо и тај проблем превазићи и решити ту једну спорну ситуацију која се исказивала у судској пракси у досадашњој примени овог закона и закона о хипотеци. И још нешто коментар на ваш члан 144. и упис забележбе решења о извршењу у ставу 2. дакле, управо оно што сам рекао у почетку у свом уводном делу да још једном поновим. Наша интенција је била да у потпуности вратимо у поступак продаје непокретности забележбу решења о извршењу значај који је она по својој природи и својој извршној рдњи у поступку продаје непокретности требале имати ако само да вас потсетим први извршна радња је запела нпо решењу о извршењу. Запела је не може није само формално та извршна радња, начин утврђивања вредности итд. Она мора да има одређени свој значај и одређено правно дејство. Ми смо хтели да вратимо забележби решења о извршењу онај значај и оно место коеј сматрамо да треба да има и које је увек имала у свим законима који су регулисали материју извршног поступак. Дакле, то је моменат када извршни поверилац стиче право да се намири продаја непокретности и у случају да доцније треће лице стекне право својине на тој непокретности и да евентуално други извршни поверилац или заложни поверилац који доцније стекне заложно право на тој непокретности. Сматрали смо да оно што је онај закон дао могућност стицањем заложног права на основу извршења није добро решење јер управо долази до кршења правила о намирењу када је у питању упис решења о извршењу односно упис заложног права на основу извршења. Један поверилац може то да упише право а други који је пропустио да то упише онда долази у овај неповољнији положај и ако би по редоследи природи ствари фактички дошао испред тог извршног повеиоца који је потписао заложно право и надаље у случају обуставе поступка извршења из било ког разлога где је извршни поверилац уписао заложно право на тој непокретности на основу решења о извршењу. Шта бива са тим уписом заложног права а поступак извршења обустваљен. Да ли то значи да тај извршни поверилац и даље треба у његову корист да буде уписано то заложно право а поступак ј обустваљен. Једно важно питање. Дајем вам само још један аргуменат зашто смо ми схватили да треба из постојећег закона брисати могућност уписа заложног права на основу решења о извршењу и кажем вратити забележбу решења о извршењу на оно место које она имала и раније и које треба да има и судство дакле, ..једна од врло важне извршне радње у поступку, а то што је извршни дужник,, што сте ви рекли тамо уписао већ забележбе, значи оно што једини може бити битно са аспекта одлучивања у поступку извршења и спровођење је моменат да ли је у теретном листу уписана забележба права својине које је неко треће лице поднело а о коме није решено у тренутку подношења предлога за извршење. То је једино што може бити сметња да суд дозволи извршење и да одреди предложено извршење, да се исптиа та

забележбе јер ако је она прво поднета захтев постоји онда је ту нешто што може да утиче на то да се дозволи извршење продаје те непокретности. Све друге забележбе апсолутно су небитне у ситуацији напред када катастар треба да изврши упис забележбе решења о извршењу.

МИРЈАНА ПЕТРОВИЋ ИЗВРШИТЕЉ:

Ја ћу искористити прилику господина Балиновца на критику на нацрт закона те у том смислу многе моје колеге и остали учесници овог скупа који су имали пар замерки, ја ћу се надовезати и трудићу се да будем што краћа. Прво моја замерка односи се на доставу. Наиме сматрам да достава извршног дужника у извршном поступку је доста ригорозно постављен. Пре свега лична достав у парничном поступку је могуће достављати нпр. члан домаћинства а у извршном поступку искључиво извршном дужнику. Лична достава где извршитељ мора да путује и до 30-40 километара до извршног дужника да би му доставио у поштанско сандуче обавештење или залепио на врата обавештење је доста скупа за извршног дужника и у том смислу повећавају се трошкови извршног поступка кадапа јесте ту сте у потпуности у праву али путовати 30-40 поготовоу 50 километара пошто је извршитељ надлежан за територију вишег суда је заиста трошак који пада на извршитеља због једне доставе када је могуће извршити за 50 динара путем поште. Следећа замерка односи се на сајту за агенцију које воде јавне регистре. Наиме, у пракси се често дешава да на терену се изврши промена седишта дужника али са неких два или чак и више ...у тренутку када ви вршите доставу ви погледате и проверите адресу на АПР-у већ у следећем неком тренутку схватите да је донето решење у коме месец дана пре него што сте ви уопште и извршили у регистру. Следећа замерка која се односи се на стручној квалификацији извршитеља који је постављен, односно уводи се правосудни испит и то ретроактивно што је управо супротно чему правне сигурности у коме сте господине Балиновац причали на почетку. Тако да уколико би нам у земљи било узор ЕУ Словенија нпр. о којој сте говорили онда би сте вероватно требали да и тамо накнадно уведен правосудни испит али за оне извршитеље које су именовали у пропису старим прописима који су били на снази.... за њих није важила ретроактивност. Исто тако уколико ... правосудног испита био корисник квалитета рада извршитеља онда нас интересује на основу које то анализе је утврђено да ли који немају правосудни испит су радили лошије од оних који имају правосудни испит. И следећа замерка јесте кад јеадвокатски испит он није утврђен ретроактивно, не видим разлога зашто би се овде уводио ретроактивно. Следећа замерка јесте везано за ове трошкове, значи сматрам да фаворизовање државе као странке у поступку по питању праћења ...доводи до ... једнакости грађана пред поступцима. Зашто имамо приватни предузетник морао да плаћа извршитељу а држава не. Ето то су питања.

ДРАГИЋ

Добар дан. Ја се извињавам што ћу седети само да бих могао да пратим ... прва ствар, не бих се сложио сасвим са оценом да је из образложења закона да је овај претходни закон био цивилизацијски коран назат, зависи шта узимате као параметар. У Америци уопште немате извршни поступак него кад сте водили поступак пред инстанционим судовима са правоснажном пресудом против било кога, код шерифа, у банку то се спроводи. Ко то неће да спроведе

значи непоштовање суда и иде у затвор. Значи, сматрам да опет сад као што сте рекли да је било клатно у једно страну отишло сад је можда отишло сувише у другу. Ево рећи ћу због чега, због Прва ствар колега је споменуо из Рафајзен банке овај проблем са злоупотребом око приговора око веродостојних исправа јер ви стварно имате различите веродостојне исправе које се.... један члан што је имало смисла у претходном закону баш везано за ово са рецимо, она прича са скраћеним извршним поступаком. Не можете у исти ранг да ставите ако сумњате у могућност веродостојности ... фактуре, не можете фактуру да ставите у исти ранг као нпр јавна исправа која ... новчану обавезу јер је оверена изјава извршног дужника којом овлашћује са рачуна пренесе новчана средства итд. Рецимо у Немачкој један од инструмената који се користи је апстрактно обећање којсе овери код нотара и то вам је извршна исправа, Значи нема уговора нема ништа даље. Што значи да се овде увде, као што је колега предлагао, неки параметри као што је било у претходном закону, односно овом важећем, под којим разликама може да се изнесе приговор или да се нађе нека друга солуција просто да се не би употребљавало напише се један ред, е сад да ли то цени суд или ће то прерасти у парницу па онда то преоптерећује те судове. Друга ствар оно што ми је мало засметало је у члану 71. ту сте ставили који су разлози за жалбу. Једино ова реч која каже нарочито то је могућност злоупотребљавања опет се вртимо око тога да је вођен поступак и да само изузетно треба успорити извршни поступак. То може да се уради и на основу неке привремене мере, што је неко поднео тужбу, онда може да се цени али не сад на тај начин рецимо да се разводњава. Ви можда сами знате имате полазни основ за доношење овако строгог закона 2011. било је управо зато што је 90% судских пресуда остајало мртво слово на папиру. Значи никад није извршена погодба са дужницима. Даље, једна ствар то судија може да потврди то да може да разреши у овим изменама било је често питање на саветовању судија институт су чак последњи судови који имају различито становиште од привредних судова, а привредни апелациони суд је то становиште спорно усвојио само са једним гласом више а то је било нпр. ако мењамо двогласни... као адвоката да врши наплату да врши извршење на основу веродостојне иправе или тако нешто, наши судови су инсистирали да наши адвокати не могу да убаце рачун да се врше наплате, рецимо у закону о ванпарничном поступку могу да примим намирење на основу пуномоћја али је био став судова привредних, основни су то прихватили, привредни нису да се мора ставити рачун странке али не рачун странке, нпр. ја бих ставио рачун страног правног лица у иностранству чак би и то било могуће тако што би Народна банка Србије отварала привремене партије и извршавала то у иностранству него смо овако принуђени да дајете сијасет документације итд. око отварања рачуна због оваквих прописа спречавања прања новца што је веома компликована уколико неко страном правно лице има ... структура. Могло би се рећи да се прецизира једна од опција ако н желите да то адвокати раде једна од варијанти би могла да буде да до даљњег могу исто имати депозитне рачуне, може њихов рачун да се стави у предлогу за извршење или чак извршитељ. Или чак ако хоћете да изведете да чак извршитељ зашто да не иде новац на његов рачун . Даље, једна могућност можда то и не би била лоша је да се увде могућност која чиними се сада недостаје да извршитељ може да трага за имовином јел садашњи став , мислим колико се види у вом закону, је регулисан је да извршитељ може да каже око имовине уколико постоји извештај суда. Овде постоји и питање ви кад тражите имовину рецимо имате правоснажну пресуду извршну, правосудне

извршне пресуде би могле да представља двољан основ да нагажујете нпр. извршитеља који вам каже да ли је нашао неку имовину или не. Просто идеја да се води непотребни извршни поступак, да ли постоји нешто на ту тему и само да видим. Још једна ствар што се тиче ових кратких рокова које сте предвидели у претходном закону је било за одлучивање нпр. по правном леку итд. у претходном закону је било кратких рокова али се то нпр. у Београду да дода тих пет дана одлучивању о броју приговора који прерасту у две године или тако нешто. Просто не знам да ли постоји неко право решење да се на неки начин да се повећа број судија или да се ангажују неке додатне судије које су мање оптерећени итд. просто да се та уска грла реше да би ти рокови били заиста испоштовани и има још једна ствар код осталих жалби чињеница да пише да ли су то чланови 73, 74. у року од 8 дана да се доставља другостепеном суду од пријема жалбе. Постоји могућност да се та жалба доставља на одговор супротне стране. Мислим да то није прецизно уколико се чека одговор уколико се жалба доставља на одговор па се онда би требало да се врати тај одговор или да се сачека да протекне рок у коме би могло да се врати и да се то здружи са списима и да се то врати. Извињавам се ако сам био мало опширан.

ЉИЉАНА ..БАНКА

Ја ћу да нагласим да нисам правник и да долазим из организационог дела банке где се извршења о обезбеђењу спроводе, значи организација банке да спроведе реализацију решења над новчаним средствима за ралику од колега који су учествовали већ у настави а на тему нећу сада коментарисати и имам неколико питања везано за ... колико министарства и колико су судови значи свесни великог банака и проблема које банке имају у раду. Некако у досадашњој сарадњи банкара и извршитеља Коморе извршитеља, прошле године смо се састали у ситој сали где смо били присутни на Палићу у организацији удружења банака Србије семинар између осталих тема је била тема о пракси две године, негде јесенас, присутности праксе Закона о привременом решење о извршењу и проблема које он носи, дакле, банке у свом раду имају великих проблема неусклађености закона што у смислу свакодневног рада сликовито оптерећује и прави притисак над људима који раде на тим пословима, ја се јављам управо за акте пре свега за Министарство правде да сада учини напор да овог пута као што је већ са јавним медијима помињано доношење новог Закона о решењу о извршењу што је изостало пре три године и све се сручило на банке у смислу случајева донација клијената кад говоримо о физичким лицима што искључиво и о томе да се извршења раде на новчаним средствима. Значи имовином са средстава... клијената. Значи актом пре свега према Министарству правде да јавно објави и упозна грађанство са овим законом у том делу да су банке ту присутне да изврше практично налоге судова и извршитеља такође да се повежу са Народном банком Србије уколико је то могуће јер ми смо са друге стране обавезни да ускладимо закон о закону о заштити финансијских услуга па смо сада пред имплементацијом закона о платним услугама којим сумњамо да ће донети потребне инфраструктурне послове за имплементацију односно за реализацију овог закона. Не постоји у систему банкарском принудна наплата за физичка лица као што постоји принудна наплата за правна лица те у том смислу просто је јако велика обавеза банке да учествује на овим пословима да формира читава одељења и иницира своје послове, а сада бих најважнију ствар рекла за апел да се овај проблем

реши, свесна тога да овај део који ја сад излажем није данашњег састанка али сам врло стрпљиво чекали, слушали и коментаре закона. Наравно учествоваћемо и ми у коментарима наредна три месеца. Банке све ове послове раде без икаквог динара накнаде и стварних трошкова бојећи се и плашећи се, ми по закону не каже банке немају право да наплате банке стварни трошак али се у важећем закону, не говорим о нацрту већ о важећем закону банке на један једини начин помињу у члану 51. где заједно са извршним дужником, извршним дужником дужника и правним лицима која потпадају под реализацијом закона о извршењу банке једино прозивају односно помињу као институције које могу бити кажњен на основу не чињења овог закона. Тако да просто тежина посла закона о извршења.... је врло велика и на неки начин морамо, апелујемо да се сада Министарство правде повеже нарочито са Народном банком Србије што је изостало након свих семинара и састављања .. нотара, извршитеља у организацији Удружења банака Србије и Привредне коморе. Вероватно сам нешто пропустила да кажем али ево то је апел за ...

М

Јавило се доста људи али временски смо ограничени.

М

Ја имам генералну примедбу на савет... што се тиче конкретних примедби имам 4 кратко, изузеће судије тре.....честоне у фази доношења, ту се није могло, друго питање, ја не разумем ...око ... извршења и те сразмере које ће одлучивати суд. Ја се бојим и то ћете сигурно...

Трећа ствар, видим да нико није одговорио на питање око закупа ... ја не знам зашто али то сам приметио, анализирао сам тај закон о непокретности.... значи потпуно идетнично...као што је ...идеју везано за 70% код споразума странака вредности непокретности а онда ако одустанемо може 50%. То онда некако није имеператив и подржавам предлог да непосредно.... странака треба да може бити закључена одмах након доношења закона.....

М- Банка Интеса

Само једно конкретно питање. Зашто би се прекинули поступци који су старији више од две године. То значи да се везе прекидају по сили закона и .. 2012. 20013. Мислим не разумемото је било ипак пре 25-30 година, значи да се прекине поступак из 2013. рецимо у мају. Сугестија да не би било лоше да се жалба дужника на решење катастра у опису решења о извршењу не одлаже извршењу што сада ствара проблеме одређене у пракси и да жалба извршног дужника на то где одлаже извршење и ја искрено не видим рацио легис да се не могу водити вансудски и судски поступак а опет ... у вансудском поступку... изврши поверилац ...Зашто би..

М

Да ли има неко ко је представник извршитеља да постави питање.

Ж

Оно што сам хтела да замолим радну групу и да замолим овде присутне обратите пажњу на рокове. Немојте писати у закону рок за приговор 8 дана, рок за одговор, за доношење решења односно одлуке је 8 дана. У пракси то се протеже на 100 дана, немојте писати молим вас, немојте предлагати Скупштини да тамо скупштина усваја неке рокове. Неће моћи да се испуни. Вас двоје сте представници и суда. Знате каква је структура, колико има запослених, колико њих може сачекати, колко може одрадити те приговоре по жалбама. Колико судија може данас да обради приговора. Водите рачуна, држите се, ви предлагете закон, ако ви предлагете молим вас поштујте га прво ви па онда сви ми остали. Ја сам грађанин. Оштећена сам од 5 августа 2013. године до дан данас по питању тих рокова. Нећу даље и зато апелујем на вас и овде у последњем члану исто каже да ће министар и надлежно министарство ...овај члан 514. и то вас молим донесите у то време како сте ви то овде предложили и написали само поступајте по онове што сте ви сами предложили.

МИЛЕНА С. – правни саветник у Одељењу за нормативне послове у МУП-у и хтела бих само пар врло кратких примедби, наравно везаних за полицијску помоћ у поступку спровођења извршења. Значи примедба на члан 137. и 358. Оно што је велики проблем члан 137 је у неку руку у одређеној мери остао практично непромењен у односу на важећи текст закона и у свакодневном раду полиција прави изузетно велике проблеме из простог разлога што је крајње непрецизан, крајње недоречен и потпуно у супротности са одредбама закона о полицији. У потпуности дерогира одређенеу Нацрту закона стоји значи да суд, односно јавни извршитељ да је дужан да најмање пет дана пре извршења радње ако је то неопходно писмено захтева од надлежне организационе јединице да присуствује извршној радњи и да по потреби примени мере и средства принуде. У том смислу указала бих вам на члан 3. Закона о полицији који каже да ако се при извршењу аката државних органа правних лица са јавним овлашћењима основано очекује отпор, значи ова одредба закона о извршењу и обезбеђењу практично пружа потпуну слободу извршитељу да у свакој ситуацији и када је то потребно и када то није потребно затражи ангажовање полиције из чисто неког психолошког ефекта да ће дужник кад види униформу на вратима поступити и што је хтео и што није хтео да поступи. С друге стране тај исти члан који се односи у ставу 2. да је полиција дужан да по налогу суда примени мере и употреби средства принуде који су потребни да би се омогућила извршна радња пре свега да проверава и утврђује идентитет лица и предмета, да трага за лицима и предметима поставља се питање шта се подразумева под појмом трагања за лицима и предметима. Закон о полицији, Закон о кривичним поступку подразумева тачно одређену процедуру расписивања и потраге и објаве за лицима и таква лица се на крају у крајњој мери лишавају слободе. У том смислу и члан 10. каже да полицијски послови су одржавање јавног реда, пружање помоћи у случају опасности, пружање друге безбедносне помоћи онима којима је неопходна. Трећи став, укратко, који се односи на кажњавање полицијских службеника приликом непоступања по одредбама, по налогу суда, односно извршитеља указујем исто да је сваки полицијски службеник је дужан да поступа како по одредбама закона тако и по свим другим законима. Уколико он то не уради он одговара дисциплински, он може да одговара кривично. Овде се сад поставља ситуација да ће бити и новчано кажњен за једну исту ствар по три различита основа, а у крајњој мери

да не заборавимо да Министарство правде исто дело извршне власти, исто министарство као и МУП, мислим да је крајње недопустиво да један државни орган кажњава други државни орган и ставља се у однос хијерархије. Само толико. У погледу овог члана који се односи на принудно одузимање и предају детета 358. члан је потпуно сувишан и ако се већ одлучи да остане у овој формулацији, да оваква формулација у случају помоћи, потребе, поозвати помоћ полиције, по потреби у помоћ се позива полиција, претпостављам наравно да се ради о малолетним лицима да су ту осетљиве категорије лица да би ово ипак требало да буде много, много детаљније регулисано. Уколико се остане при овом ставу мада ми мислимо да га треба брисати јер је потпуно садржан у члану 137. значи пружање помоћи је пружање помоћи у сваком погледу. Хвала.

М

Време је истекло. Ја бих вас молио да све ваше сугестије које сте данас изнели овде и да вашу анализу нацрта закона пошааљете Министарству правде или Комори Београда. Захвалио бих се члановима радне групе, вама и видимо се у Комори Београда.